

NEMZETKÖZI MAGYARSÁGTUDOMÁNYI TÁRSASÁG
SOCIETAS INTERNATIONALIS STUDIORUM HUNGARICORUM
INTERNATIONAL ASSOCIATION FOR HUNGARIAN STUDIES
INTERNATIONALE GESELLSCHAFT FÜR HUNGAROLOGIE
МЕЖДУНАРОДНОЕ ОБЩЕСТВО ПО ХУНГАРОЛОГИИ

universität
wien

FELHÍVÁS

A NEMZETKÖZI MAGYARSÁGTUDOMÁNYI TÁRSASÁG

és a

BÉCSI EGYETEM HUNGAROLÓGIA TANSZÉKE

nemzetközi doktorjelölt konferenciát szervez

Folytonosság és megszakítottság a magyar kultúrában

címmel

Időpont: 2019. szeptember 5-6.

Helyszín: Universität Wien, Finno-Ugristik
Campus Altes AKH, Hof 7.2, Spitalgasse 2-4, Wien

A Nemzetközi Magyarstudományi Társaság 2005 óta hirdeti meg doktorjelölteknek szóló nemzetközi konferenciáit, amelyeknek az elsődleges célja, hogy rendszeres nemzetközi publikációs fórumot biztosítsanak a magyarstudomány iránt érdeklődő fiatal kutatók számára, az ötévente sorra kerülő nemzetközi hungarológiai kongresszusok között is. A rendezvények anyaga eleinte hálózati kiadványként jelent meg, az érdeklődés erősödését jelzi azonban, hogy az utóbbi három konferencia (Kolozsvár, 2011; Budapest, 2013; Pécs, 2015) előadásai nyomtatott formában is publikálásra kerültek (<http://hungarologia.net/doktorkonferenciak-kotetei/>). E nyelvek, tudományszakok és különböző korszakok közötti dialógus folytatásának reményében várjuk hazai és külföldi, magyar és nem magyar anyanyelvű doktorandusz hallgatók jelentkezését a soron következő konferenciánkra is.

A konferencia témája: a hagyomány fogalmának kontextusai

A tervezett tanácskozás érdeklődésének centrumában a tradíció értéke és elsajátítása áll. Hogyan viszonyul egymáshoz *folytonosság* és *megszakítottság* a magyar kultúra történetében? Mit jelent koronként a *hagyomány*? Az örökség valamiféle adottság, vagy elvégzendő tevékenység? Milyen jellegzetes hagyományfelfogások határozták meg a magyar kultúrát? *Az idő* mai világunkban *bizonytalansági együttható*. *Az újítás* nem kizárólag a *jövőre irányulhat, hanem a múltra is*, az örökség jelenvalóvá tételére. Hogyan emlékezünk? *Önmagunk történeti megértésének az igénye* hogyan határozza meg a kultúra megőrzésének, továbbadásának, elsajátításának a műveleteit? Értékkörzés és a nyitottság között mikor alakul ki egység, illetve változó erősségű feszültség vagy egyenesen ellentét? Mit értettek különböző korokban *korszerűsége*n?

A lehetséges válaszok megfogalmazásához magyarságtudományok egészében, ám minden egyes diszciplínájában is szükséges magának a hagyomány-/tradíció-fogalomnak a történeti vizsgálata, reflexiója. A nemzetközi eszmetörténeti kutatások újabb megfigyelése: a *traditio* fogalma az egyes nemzeti nyelvekben (*tradition, Tradition, tradición, tradizione, stb.*) hosszú csend után a 18. század második felében jelenik meg robbanásszerűen – akkor, amikor a hagyományátadás és a múlthoz kapcsolódás a modernitás korának kezdetén mélyen problematikus lesz. Van-e ennek párhuzama, s milyen időbeli eltolódásokkal a magyar kultúrában? S a nyelv, az irodalom, a jog, a néprajz, a zene, a teológia s akár a természettudományok történeteinek területéről az általánosítás magasabb fokára lépve: vajon tulajdonítható-e elvi jelentőség *folytonosság* és *megszakítottság* feszültségének a magyar történelem egészében?

Úgy gondoljuk, hogy a bécsi helyszín és szellemi környezet kiváló alkalmat teremt arra, hogy egyszerre az autochton és az idegen, az originális és az örökölt viszonyát is felvessük; a más, a sajátunktól eltérő kulturális és politikai hagyomány elsajátíthatóságának, integrálásának kérdéseit, kulturális asszimiláció, a nemzeti és a tágabb (közép-európai, sőt, európai) regionális hagyományképződés és hagyományképzés viszonyrendszerét is tematizáljuk. Hiszen térségünkben a folyamatos megszakítottság, a múlt állandó újrakezdése és újraírása maga is hagyománynak tekinthető.

A konferencia működési formája

A konferencia a következő szekciókban ülésezik: *történettudomány, irodalomtörténet, nyelvtudomány, néprajz és kulturális antropológia, művészettörténet, zene-, film- és színháztudomány*. Az egyes tematikus blokkokon belül az előadások a feldolgozott téma szerinti időrendben követik egymást, szimpózium-rendszerben, az összetartozó témák megvitatására is bőséges időt biztosítva. Egy előadás maximális időtartama 20 perc.

Az előadások és vita munkanyelve a magyar, az angol és német. Az előadások jegyzetekkel kísért írásos változata a következő év tavaszáig elektronikus kiadvány formájában jelenik meg a Nemzetközi Magyarságtudományi Társaság és a Magyar Elektronikus Könyvtár honlapján – és a kedvező tapasztalatokra építve, a Társaság ezúttal is eséllyel pályázik a nyomtatott publikálásra.

Jelentkezés, kapcsolattartás

Jelentkezni lehet az előadás részletes (minimum 1.200 n terjedelmű) szinopszisával, annak megjelölésével, hogy melyik szekcióban kíván szerepelni az előadó. A konferencia munkanyelvei: magyar, angol és német. Amennyiben az előadás magyar vagy német nyelvű lesz, a jelentkezéshez hozzátétőleg 400 szavas angol rezümé is csatolandó; angol nyelvű előadás javaslatához elegendő angol nyelvű rezümét készíteni. A jelentkezéseket elektronikus formában a következő címen várjuk: <https://goo.gl/forms/rB6qYMhUNweGuTHv2>.

Jelentkezési határidő: **2019. március 18.**

A konferenciával kapcsolatos hírek, a szekció- és szimpóziumszervezés aktuális állása figyelemmel kísérhető majd a Nemzetközi Magyarorságtudományi Társaság weboldalán (<http://hungarologia.net/>).

Budapest–Bécs, 2019. január 18.

A konferencia Szervezőbizottsága:

Elnök:

Dobos István (NMT választmányi tag)

Tagok:

Andrea Seidler (NMT elnök)

Monok István (NMT társelnök)

Bene Sándor (NMT főtitkár)

Tudományos titkár:

Csire Márta (Universität Wien, Finnougristik, magyar lektor)

Szervezőtitkár:

Csapó Mónika (NMT szervezőtitkár)